

عارضه دیگر نارسایی قلب، آریتمی های قلبی (نامنظمی ضربان) می باشند. بعضی از این بی نظمی ها منجر به حملات سرگیجه و کاهش سطح هوشیاری، سنکوپ (غش) و در موارد شدید منجر به مرگ شوند.

علل نارسایی قلبی

شایع ترین علل نارسایی قلب در جامعه ما، آسیب عضلانی بر اثر سکته های قلبی و همچنین فشار خون بالای کنترل نشده است. تنگی و گشادی دریچه های قلبی نیز از علل نسبتاً شایع می باشند. از دیابت نیز باید به عنوان یکی از علل مهم نارسایی قلب یاد کرد. دیابت علاوه بر زمینه سازی برای سکته های قلبی، خود به صورت مستقل منجر به اختلال کارکرد عضلانی و علایم نارسایی قلب می شود.

درمان نارسایی قلب

اولین قدم درمانی، برطرف کردن علل زمینه ای است. کنترل فشار خون بالا در مراحل اولیه می تواند منجر به برگشت نارسایی قلب شود. اصلاح دریچه های قلب در هنگامی که عارضه غیر قابل برگشت قلبی ایجاد نشده باشد اغلب منجر به بهبود کامل می شود. در بیماران مبتلا به سکته های قلبی، پیشگیری از سکته های مجدد از تشدید نارسایی قلبی و تخریب بیشتر عضلانی جلوگیری می نماید. کنترل عوامل خطر ساز در این زمینه حائز اهمیت می باشد. در مواردی که نارسایی قلبی غیر قابل برگشت ایجاد شده باشد، نارسایی معمولاً پیشرفت کننده بوده و درمانهای دارویی برای کاهش سرعت پیشرفت نارسایی و یا توقف آن مورد استفاده قرار می گیرد.

داروهای ضد آریتمی (نامنظمی قلب) و ادرار آور گاهاً لازم می شود. در موارد نارسایی شدید استفاده از پیس میکرهای سه حفره ای ویژه (ICD) با ایجاد هماهنگی در انقباض عضلانی قلب، در صورت استفاده در بیماران مناسب کمک شایانی به رفع علایم و احتمالاً افزایش طول عمر بیماران می نماید. نهایتاً در مواردی که نارسایی قلب توسط روشهای دارویی و موارد مطرح شده قابل کنترل نمی باشد، پیوند قلب تنها گزینه موجود می باشد.

مراقبت ها:

- از نرمال بودن فشار خون اطمینان حاصل کنید.
- داروهای خود را به موقع مصرف کنید.
- در صورت فراموش کردن دارو بعد از به یاد آوردن، آن را با همان دوز مصرف کنید.
- مصرف دارو با دوز 32 تا 3 برابر جدا خوداری نمایید.
- رژیم غذایی خود را تحت نظر متخصص تغذیه رعایت کنید.
- از قدم زدن در هوای آلوده و سرد و گرم شدید خوداری کنید.
- از آویزان کردن اندامها به مدت طولانی خوداری کنید.
- از مصرف دخانیات پرهیز کنید.
- قبل از مصرف داروهای قلبی، فشارخون و ضربان قلب خود را چک کنید.
- حمام کوتاه و با آب ولرم باشد.
- از استرس و عصبانیت خوداری کنید.
- در صورت درد قلبی و تنگی نفس به بیمارستان مراجعه کنید.
- در صورت ابتلا به دیابت حتماً تحت نظر پزشک قند خون خود را کنترل کنید.
- از فعالیت خیلی سنگین جلوگیری کنید.
- از مصرف نمک خوداری کنید.
- حین خواب زیر سر 30 درجه باشد.
- به صورت منظم به پزشک قلب مراجعه کنید

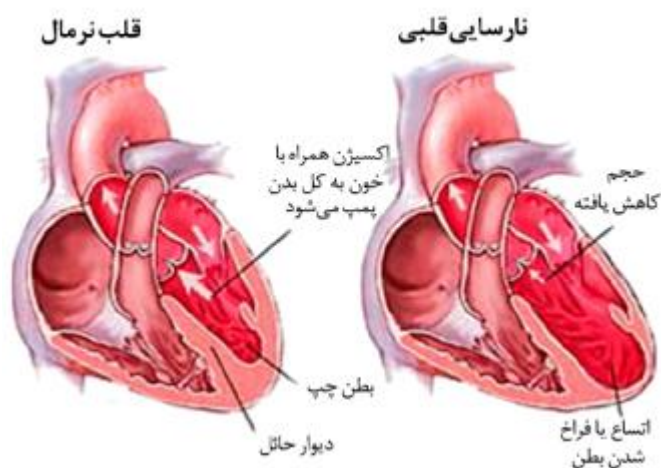
طراحی و چاپ: روابط عمومی بیمارستان آتیه
آدرس:

شهرک غرب، تقاطع بلوار فرحزادی و شهید دادمان

تلفن بیمارستان: 82721

فاکس بیمارستان: 88086095

سایت بیمارستان: www.atiehhospital.ir

نارسایی قلبی

تهیه کننده: واحد آموزش و بخش CCU

تأیید کننده: مدیر گروه داخلی قلب و عروق

تاریخ تدوین: 93/9/10

تاریخ آخرین بازنگری: 1401/6/1

تاریخ بازنگری بعدی: 1405/6/1

ویرایش: 02

کد: ATH-PSY/ED-125

منبع: کتاب مرجع داخلی - جراحی پرستاری (برونر و ثودارت)

نارسایی قلبی

در هر شرایطی که توانایی قلب برای پمپاژ مناسب خون کاهش یافته باشد، **واژه نارسایی قلب** به کار می رود. عملکرد طبیعی قلب شامل انقباض مؤثر عضلانی و کارکرد مناسب دریچه ها برای جلوگیری از برگشت خون پمپ شده می باشد؛ بنابراین کاهش قدرت عضلات، تنگی و یا گشادی دریچه های قلب و همچنین افزایش شدید حجم عضلات قلب به علت ایجاد محدودیت ورود خون به قلب هر کدام می توانند منجر به علائم نارسایی قلب شوند.

علائم ایجاد شده در نارسایی قلب به علت عدم خورسانی مناسب به اندامها، مغز و ارگان های حیاتی بوده و به صورت ضعف، خستگی پذیری، گیجی و عدم تمرکز فکری می باشند. از طرف دیگر نارسایی بطن چپ قلب و عدم پمپاژ مناسب خون توسط این حفره منجر به تجمع خون در بافت ریه و در نتیجه ایجاد تنگی نفس و ایجاد سرفه می شود که در حالت درازکش تشدید می یابد. اختلالات دریچه های آئورت و میترال نیز با همین مکانیسم منجر به ایجاد تنگی نفس می شوند.

یکی دیگر از علائم نارسایی قلب، تورم اندام ها (مخصوصاً پاها) بر اثر تجمع مایعات بافتی می باشد. تجمع مایع عمدتاً ناشی از هورمون هایی است که در شرایط کاهش خورسانی به کلیه ها توسط این ارگان ساخته می شوند.

علائم بی اشتها، تهوع و دل درد نیز بر اثر تجمع مایعات در ارگانهای گوارشی به وجود می آیند.

شدت علائم نارسایی قلب، بستگی به میزان اختلال عملکرد عضلانی و یا دریچه ای قلب داشته و تاحدی با درمانهای دارویی قابل کنترل می باشند. در موارد خفیف ممکن است فرد فقط در هنگام فعالیت دچار ضعف و یا تنگی نفس شود ولی با پیشرفت نارسایی قلب، آستانه خستگی پذیری و تنگی نفس کاهش یافته و در موارد شدید فرد در حالت استراحت نیز علامت دار می شود. در موارد بسیار شدید قلب قادر به حفظ فشار خون مناسب نبوده و اصطلاحاً شوک قلبی ایجاد می شود. در این شرایط استفاده از داروهای تزریقی محرک قلب (اینوتوپ) مورد نیاز می باشد.

